

EL LECTOR ESCRIU

La qüestió de l'OTAN i «el canvi»

Sr. Director,
 És esgarrifador veure com sota el meravellós i encisador vocable «canvi» s'amaguen uns comportaments polítics totalment contraris als interessos populars dels quals és diu ésser el més gran defensor; tot això, no és més que la introducció per definir el canvi d'actitud més gran de la història d'aquest país, en relació amb una temàtica tan important com és la sobirania de tots els ciutadans envers un bloc militar que, al meu entendre, és egoïsta, agressiu, i no pot, de cap de les maneres, solucionar els greus i punyents problemes que té plantejats avui dia la nostra societat.

Per altra banda, cal tenir present que la qüestió de l'OTAN i del referèndum és quelcom que no es pot tractar d'una manera simplista, però aquest argument no ens ha de fer por, és a dir, no hem de caure en la «trampa» en què ens vol ficar el govern de la nació, argumentant que aquí només hi ha dues opcions: pertànyer a l'Aliança Atlàntica, com fins ara, o abonar les posicions ultrareaccionàries del Sr. Fraga, que tots ja coneixem. Però això no és veritat, Senyors Atlàntistes. Primerament, perquè romandre a l'estructura política de l'Aliança sense estar integrats a l'organització militar no vol dir res i es pot prestar a múltiples confusions; i si no per què estem

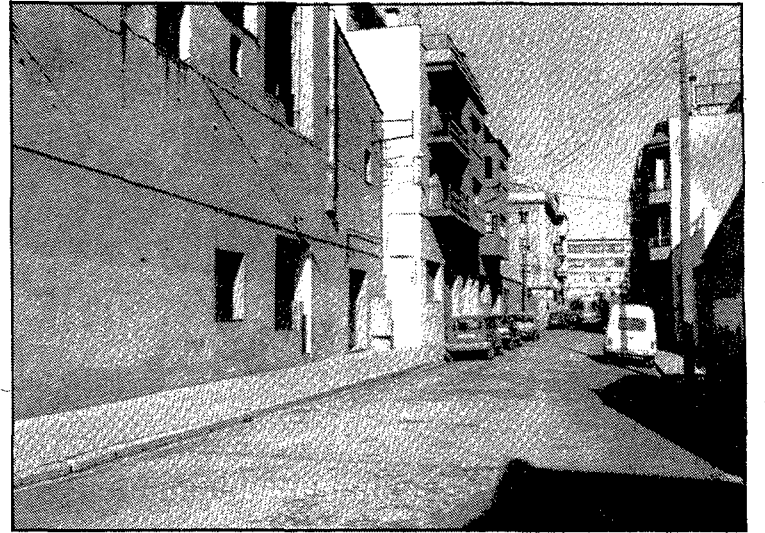
actualment al comitè militar de la dita Aliança? Pel que fa a la garantia de desnuclearització del territori, crec que no és més que un «paper mullat», i si no, perquè els Països Baixos han d'acceptar míssils dintre del seu territori, contra la voluntat majoritària de la població? I per fi, la reducció dels efectius nord-americans. Bé, crec que és força utòpic creure en aquesta mena de «promesa» quan ja d'entrada els mateixos militars espanyols han reiterat, com els arguments que diuen que el referèndum no s'ha de celebrar, perquè aquesta és una «qüestió delicada» per plantejar al poble, són el mateix; per tant, l'única alternativa que ens queda per començar a construir la neutralitat, per treballar perquè aquest país sigui una terra de pau, llibertat, tolerància i solidaritat envers els diversos pobles oprimits d'arreu del món, és votar NO!! en el referèndum del proper dia 12 de març, expressant així el nostre rebuig a l'odiosa i hipòcrita política de blocs i obrint el camí a l'esperança per una societat millor. **Josep M. Loste i Romero. Membre de la Federació Progressista de Catalunya.** (Portbou)

Demanem brevetat i concisió en els comunicants que escriguin a la secció «El lector escriu». Qualsevol carta que passi de les 30 ratlles, aquest diari es reserva el dret de resumir-la, intentant preservar el seu sentit. Tota comunicació haurà d'anar acompanyada de la identificació completa de l'autor (nom i cognoms, adreça, i, si és possible, telèfon).

Tots els carrers de Girona

El carrer d'en Baldiri Reixac

385

El carrer que porta el nom de mossèn Baldiri Reixac és situat en els carrers quadrículats de la zona que hom coneix popularment amb el nom del Palau Petit. Aquest nom prové del fet que aquells carrers van ser més pròxims al nucli urbà de Palau que al de Girona.

El Palau Petit va ser pensat com un segon eixample de Girona, més enllà de la via del carrilet de Sant Feliu, l'any 1930. Aleshores el primer eixample, el de la Mercè, era encara poca cosa més que un projecte aprovat el 1909 i unes quantes cases escampades, pel pla. Tot just començaven a formar-se els carrers ara ja plenament consolidats entre la Gran Via i Emili Grahit.

Tammateix, el carrer de mossèn Baldiri Reixac fou l'últim que va formar-se al Palau Petit, pel fet que queda en el seu extrem oriental a prop del torrent Gurnau. Va prendre forma a conseqüència de la construcció de l'església de Sant Josep, obra de l'arquitecte Joaquim M. Masramon, a començaments dels anys cinquanta. Aquest nou temple va ser dedicat el 21 de novembre del 1954 i constitueix una obra arquitectònica innovadora que hom troba esmentada en nombroses publicacions d'arquitectura. Totes les imatges que decoren l'interior són obra de Domènec Fita, realitzades a la dècada dels seixanta.

Fins al 1984, el carrer només ha estat obert entre Emili Grahit —per on passava encara, en el moment de la inauguració del temple, el carrilet de Sant Feliu— i Doctor Ametller, és a dir amb només dues travessies de longitud. La urbanització d'aquestes dues travessies prové d'un projecte aprovat l'abril del 1964, i va realitzar-se al mateix temps que els altres carrers de l'entorn.

El mes de juny del 1984, va obrir-se el carrer fins al de Joan Reglà, després de tirar a terra un garatge particular que li tallava el pas en el carrer del Doctor Ametller. El carrer de mossèn Baldiri Reixac ha guanyat, així, tres tra-

vessies més. Aquestes tres travessies no han estat encara urbanitzades i el carrer només hi compta amb un paviment provisional de terra. L'obertura va venir obligada sobretot per la construcció, entre Joan Reglà i Castell de Perelada, de l'edifici Cent Llars, l'any 1982. Es tracta d'un interessant grup d'habitatges promogut per una cooperativa i projectat pels arquitectes Quim Espanyol, Francesc Hereu, Joan Bosch i J.L. Frigola. Els pisos van començar a ser habitats el mes de setembre del 1983.

En el futur, el carrer ha de continuar més enllà del carrer de Joan Reglà, fins al de Sant Salvador d'Horta i tindrà, doncs, deu travessies, el doble de la seva longitud actual.

La perllongació realitzada l'any 1984 té al seu darrera una llarga història que va començar el mes d'agost del 1960, quan l'ajuntament va decidir-la, prèvia expropiació del garatge particular que li barrava el pas. L'oposició dels propietaris, que van recórrer fins i tot al tribunal d'expropiacions, van fer fracassar tres intents municipals d'obertura, el 1960, el 1972 i el 1976. Tots els problemes van quedar finalment resolts el 1984.

EL NOM

El nom de mossèn Baldiri Reixac li va ser atorgat al carrer el 4

d'agost del 1950, en record del qui fou rector del poble d'Ollers i eminent pedagog del segle XVIII. Baldiri Reixac i Carbó va néixer a Bell-lloc d'Aro el 1703 i va morir a la seva parròquia d'Ollers el 1781. N'era rector des del 1730, i en aquells cinquanta anys d'estada en un racó de món va saber mantenir el contacte amb els corrents més avançats de la pedagogia europea i difondre'ls a Catalunya. El 1749, publicà les *Instruccions per a l'ensenyança de minyons*, que seguia els nous sistemes pedagògics de Port Royal i va ser escrita en català. Defensava l'ensenyament en la llengua materna, en uns moments que Catalunya vivia la pressió castellana per anular la llengua pròpia. Van fer-se sis edicions de l'obra a Girona i una a Barcelona. L'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana va publicar-ne una reedició a Barcelona l'any 1923, dintre d'uns actes d'homenatge a l'il·lustre pedagog gironí. L'any 1975, Modest Prats va localitzar a la biblioteca del Seminari de Girona el manuscrit d'un segon volum de l'obra, que va quedar inèdita. Estudiada i anotada per Albert Rossich i Salomó Marquès, ha estat editada el 1981 pel Col·legi Universitari de Girona.

J. Fabre

PREGUEU DÉU EN CARITAT per l'ànima de

Josep Vidal i Mascort

Vidu de Maria Muntada i Fageda

que morí a Girona el dia 14 de febrer de 1986 a l'edat de 87 anys havent rebut la Santa Unció.

A.C.S.

Les seves filles, Anna vídua de Narcís Preses. Roser. Pilar. Conxita i M. Teresa; fills polítics, Pere Gelada. Joan Gibert. Narcís Vidal i Jaume Verdguer; néts, besnéts, germans, Conxita, Enric i Emili; nebots; cosins i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La Missa Exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dissabte dia 15 a 2/4 de cinc de la tarda a l'Església Parroquial de Vilarroja. Domicili familiar: Mas Ballaneda-La Creueta.

La Creueta, 15 de febrer de 1986.

ACLARIMENT

Francesc Paradera i Gubau, a títol pòstum, i Maria Gallart i Cunill són les persones que diumenge vinent seran proclamades «Hilariencs de l'any 1985», en comptes dels candidats que s'esmentaven a l'edició d'ahir. Altrament, Solledat Ridaura rebrà un premi especial. A l'acte, hi assistirà el responsable de la Comissió de Cultura de la Diputació, Albert Juanola.

AVÍS

L'organització de l'Aplec de la Sardana de Girona comunica que tots els socis de l'Agrupació Amics de la Sardana i de l'Obra Sardanista Tannostra que vulguin assistir a l'Aplec, trobaran a l'entrada del Pavelló de la Devesa el seu sobre amb la invitació i també una Guia dels Aplecs de la Sardana d'enguany

NECROLÒGIQUES

JOSEP VIDAL I MASCORT

A l'edat de 87 anys, va morir a Girona, Josep Vidal i Mascort, natural de Quart i resident al Mas casa Ballaneda de Quart.

Era vidu de Maria Muntada i Fageda, i tenia cinc fills: Anna, Roser, Pilar, Concepció i M. Teresa.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 de 5 de la tarda, a l'església de Vilarroja, de Girona.

Que descansi en pau.

JOSEP SABRÍ I ESTEBA

A l'edat de 75 anys, va morir abans d'ahir a Girona Josep Sabrí i Esteba, natural de Vilobí d'Onyar i resident a la carretera Barcelona, 109, de Girona.

Estava casat amb Assumpció Roca i Planas, i tenia una filla: Maria.

La missa exequial en sufragi

de la seva ànima tindrà lloc avui, a l'església de Sant Pau de Girona.

Que descansi en pau.

TERESA RADRESA I BOADA

A l'edat de 87 anys, va morir abans d'ahir a Girona Teresa Radresa i Boada, natural de Palafrugell i resident a la plaça del Vi, 11, de Girona.

Era vídua de Nicanor Nonó i Rey, i tenia dos fills: M. Teresa i Joan.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església del Carme de Girona.

Que descansi en pau.

MARIA GONZÁLEZ I SOLER

A l'edat de 76 anys, va morir ahir a Girona Maria González i

Soler, natural de Canucha (Almeria), i resident al carrer Santa Lúcia, 10, de la Jonquera.

Estava casada amb Joan Torres i Gallardo.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església de La Jonquera.

Que descansi en pau.

SERVEI DE NECROLÒGIQUES
 Tel. 21 35 08

Loteria Primitiva

Cap encertant de sis

Cap apostant no va encertar la combinació guanyadora del sorteig de la Loteria Primitiva d'aquesta setmana, el que suposarà una acumulació de 297 milions per a un proper sorteig. Tretze persones han encertat cinc números més el complementari i cobraran una mica més de cinc milions. Els de cinc encerts, que són 568, percebran 220.407 pessetes. Els de quatre, 40.292 persones, cobraran 3.655 pessetes i els de tres, que són 874.378, rebran 252 pessetes.

La recaptació d'aquest setmana ha pujat a 1.338.948.250 pessetes, de les quals un 55% ha anat per a premis. S'han omplert un total de 53.557.930 de combinacions.